

Obisk Kamnika 18.9.2025

V Kamnik smo se članice skupin DŠZ Kozarje in Vrhovci podale z vlakom in takoj ustvarile 20 minutno zamudo, kar se bo seveda poznalo na koncu izleta.

Kamnik je eno najstarejših slovenskih mest, čigar prva omemba sega v daljno leto 1061, mestne pravice pa je dobil okoli leta 1220. Mesto se ponaša z bogato zgodovinsko in kulturno dediščino, ki nam jo je najprej predstavila kustosinja medobčinskega muzeja, nahajajočega se v renesančnem gradu Zaprice. Popeljala nas je skozi vsa obdobja obstoja mesta in okolice od pradavnih časov kamene dobe in mamutovih ostankov, prikaza načina življenja ljudi skozi nadaljnja obdobja, nastanka mesta, razvoja obrti in nenazadnje do propada industrijsko bogatega mesta. Renesančni grad so je pričeli graditi v 14. stoletju, nadalje pa je zamenjal mnoge lastnike in najemnike, ki so ga spreminjali in dopolnjevali. V času reformacije je postal zatočišče luteranov, zato tam najdemo tudi originalni izvod Svetega pisma Jurija Dalmatina. Grad vztraja nad mestom kot lepo ohranjena dvonadstropna stavba z baročnim pridihom, obdana s parkom v katerem najdemo tudi razstavo starih kašč iz bližnje in daljne okolice Kamnika. Po 2. svetovni vojni so ga spremenili v muzej. Poleg stalne razstave pa se trudijo tudi s pripravo občasnih razstav in trenutno si je mogoče ogledati razstavo najbolj znane kuharice na slovenskem sestre Felicite Kalinšek in razstavo inovativnega pohištva Gustava Thoneta iz 19. stoletja, ki so ga še nedaleč nazaj izdelovali tudi v Kamniku.

Industrijsko tradicijo je v zadnjem času nadomestil razvoj turizma in prav pred dvema dnevoma se je zaključila tradicionalna mednarodna prireditev 'Dnevi narodnih noš in oblačilne tehnike v Kamniku'. Ob sprehodu po glavni ulici imenovani Šutna smo žal vsekakor občutili kaj pomeni propad obrti in industrije za mesto, saj je večina trgovin in lokalov zaprta in samo sončno vreme je nekako zakrilo žalosten pogled nanje. Mimo cerkve Marijinega vnebovzetja smo se sprehodili do rojstne hiše velikega vojskovodje in pesnika Rudolfa Maistra, v kateri je zgledno urejen muzej, opremljen z njegovimi fotografijami in predmeti, ki jih je uporabljal in ustvarjal. Kustosinja muzeja nam je z izbranimi besedami predstavila slavnega moža izpod kamniških planin, ki je Slovincem obranil meje po prvi svetovni vojni.

Naslednja postaja je bila Maleševa galerija na Glavnem trgu, kjer smo si lahko ob nagovoru kustosinje Saše Bručan ogledali stalno razstavo kamniškega umetnika Mihe Maleša, obenem pa še izjemno zanimiv skupinski projekt mladih likovnih umetnikov, ki trenutno ustvarjajo v Kamniku, razstavljajo pa tako v Sloveniji kot po svetu.

Brez sladoleda v kavarni Veronika bi bil obisk Kamnika nepopoln, zato smo si pred vzponom na Mali grad, kjer najdemo najlepši pogled na Kamnik, okolico in Kamniške planine, privoščili majhno pavzo. Sladoled je bil odličen. Pavza pa zaradi predhodne zamude zelo kratka.

Še kosilo pri 'Marjanci' in hajdi na železniško postajo ter ponovno manjšo zamudo z vlakom proti Ljubljani ob čudovitih pogledih od mengeškega polja proti Karavankam in Julijcem. Vreme je bilo popolno, prav tako vzdušje med nami.

Pripravila: Pika Trpin Obisk Kamnika 18.9.2025

V Kamnik smo se članice skupin DŠZ Kozarje in Vrhovci podale z vlakom in takoj ustvarile 20 minutno zamudo, kar se bo seveda poznalo na koncu izleta.

Kamnik je eno najstarejših slovenskih mest, čigar prva omemba sega v daljno leto 1061, mestne pravice pa je dobil okoli leta 1220. Mesto se ponaša z bogato zgodovinsko in kulturno dediščino, ki nam jo je najprej predstavila kustosinja medobčinskega muzeja, nahajajočega se v renesančnem gradu Zaprice. Popeljala nas je skozi vsa obdobja obstoja mesta in okolice od pradavnih časov kamene dobe in mamutovih ostankov, prikaza načina življenja ljudi skozi nadaljnja obdobja, nastanka mesta, razvoja obrti in nenazadnje do propada industrijsko bogatega mesta. Renesančni grad so je pričeli graditi v 14. stoletju, nadalje pa je zamenjal mnoge lastnike in najemnike, ki so ga spreminjali in dopolnjevali. V času reformacije je postal zatočišče luteranov, zato tam najdemo tudi originalni izvod Svetega pisma Jurija Dalmatina. Grad vztraja nad mestom kot lepo ohranjena dvonadstropna stavba z baročnim pridihom, obdana s parkom v katerem najdemo tudi razstavo starih kašč iz bližnje in daljne okolice Kamnika. Po 2. svetovni vojni so ga spremenili v muzej. Poleg stalne razstave pa se trudijo tudi s pripravo občasnih razstav in trenutno si je mogoče ogledati razstavo najbolj znane kuharice na slovenskem sestre Felicite Kalinšek in razstavo inovativnega pohištva Gustava Thoneta iz 19. stoletja, ki so ga še nedaleč nazaj izdelovali tudi v Kamniku.

Industrijsko tradicijo je v zadnjem času nadomestil razvoj turizma in prav pred dvema dnevoma se je zaključila tradicionalna mednarodna prireditev 'Dnevi narodnih noš in oblačilne tehnike v Kamniku'. Ob sprehodu po glavni ulici imenovani Šutna smo žal vsekakor občutili kaj pomeni propad obrti in industrije za mesto, saj je večina trgovin in lokalov zaprta in samo sončno vreme je nekako zakrilo žalosten pogled nanje. Mimo cerkve Marijinega vnebovzvetja smo se sprehodili do rojstne hiše velikega vojskovodje in pesnika Rudolfa Maistra, v kateri je zgledno urejen muzej, opremljen z njegovimi fotografijami in predmeti, ki jih je uporabljal in ustvarjal. Kustosinja muzeja nam je z izbranimi besedami predstavila slavnega moža izpod kamniških planin, ki je Slovincem obranil meje po prvi svetovni vojni.

Naslednja postaja je bila Maleševa galerija na Glavnem trgu, kjer smo si lahko ob nagovoru kustosinje Saše Bručan ogledali stalno razstavo kamniškega umetnika Mihe Maleša, obenem pa še izjemno zanimiv skupinski projekt mladih likovnih umetnikov, ki trenutno ustvarjajo v Kamniku, razstavljajo pa tako v Sloveniji kot po svetu.

Brez sladoleda v kavarni Veronika bi bil obisk Kamnika nepopoln, zato smo si pred vzponom na Mali grad, kjer najdemo najlepši pogled na Kamnik, okolico in Kamniške planine, privoščili majhno pavzo. Sladoled je bil odličen. Pavza pa zaradi predhodne zamude zelo kratka.

Še kosilo pri 'Marjanci' in hajdi na železniško postajo ter ponovno manjšo zamudo z vlakom proti Ljubljani ob čudovitih pogledih od mengeškega polja proti Karavankam in Julijcem. Vreme je bilo popolno, prav tako vzdušje med nami.

Pripravila: Pika Trpin

Obisk Kamnika 18.9.2025

V Kamnik smo se članice skupin DŠZ Kozarje in Vrhovci podale z vlakom in takoj ustvarile 20 minutno zamudo, kar se bo seveda poznalo na koncu izleta.

Kamnik je eno najstarejših slovenskih mest, čigar prva omemba sega v daljno leto 1061, mestne pravice pa je dobil okoli leta 1220. Mesto se ponaša z bogato zgodovinsko in kulturno dediščino, ki nam jo je najprej predstavila kustosinja medobčinskega muzeja,

nahajajočega se v renesančnem gradu Zaprice. Popeljala nas je skozi vsa obdobja obstoja mesta in okolice od pradavnih časov kamene dobe in mamutovih ostankov, prikaza načina življenja ljudi skozi nadaljnja obdobja, nastanka mesta, razvoja obrti in nenazadnje do propada industrijsko bogatega mesta. Renesančni grad so je pričeli graditi v 14. stoletju, nadalje pa je zamenjal mnoge lastnike in najemnike, ki so ga spreminjali in dopolnjevali. V času reformacije je postal zatočišče luteranov, zato tam najdemo tudi originalni izvod Svetega pisma Jurija Dalmatina. Grad vztraja nad mestom kot lepo ohranjena dvonadstropna stavba z baročnim pridihom, obdana s parkom v katerem najdemo tudi razstavo starih kašč iz bližnje in daljne okolice Kamnika. Po 2. svetovni vojni so ga spremenili v muzej. Poleg stalne razstave pa se trudijo tudi s pripravo občasnih razstav in trenutno si je mogoče ogledati razstavo najbolj znane kuharice na slovenskem sestre Felicite Kalinšek in razstavo inovativnega pohištva Gustava Thoneta iz 19. stoletja, ki so ga še nedaleč nazaj izdelovali tudi v Kamniku.

Industrijsko tradicijo je v zadnjem času nadomestil razvoj turizma in prav pred dvema dnevoma se je zaključila tradicionalna mednarodna prireditev 'Dnevi narodnih noš in oblačilne tehnike v Kamniku'. Ob sprehodu po glavni ulici imenovani Šutna smo žal vsekakor občutili kaj pomeni propad obrti in industrije za mesto, saj je večina trgovin in lokalov zaprta in samo sončno vreme je nekako zakrilo žalosten pogled nanje. Mimo cerkve Marijinega vnebovzvetja smo se sprehodili do rojstne hiše velikega vojskovodje in pesnika Rudolfa Maistra, v kateri je zgledno urejen muzej, opremljen z njegovimi fotografijami in predmeti, ki jih je uporabljal in ustvarjal. Kustosinja muzeja nam je z izbranimi besedami predstavila slavnega moža izpod kamniških planin, ki je Slovencem obranil meje po prvi svetovni vojni.

Naslednja postaja je bila Maleševa galerija na Glavnem trgu, kjer smo si lahko ob nagovoru kustosinje Saše Bručan ogledali stalno razstavo kamniškega umetnika Mihe Maleša, obenem pa še izjemno zanimiv skupinski projekt mladih likovnih umetnikov, ki trenutno ustvarjajo v Kamniku, razstavljajo pa tako v Sloveniji kot po svetu.

Brez sladoleda v kavarni Veronika bi bil obisk Kamnika nepopoln, zato smo si pred vzponom na Mali grad, kjer najdemo najlepši pogled na Kamnik, okolico in Kamniške planine, privoščili majhno pavzo. Sladoled je bil odličen. Pavza pa zaradi predhodne zamude zelo kratka.

Še kosilo pri 'Marjanci' in hajdi na železniško postajo ter ponovno manjšo zamudo z vlakom proti Ljubljani ob čudovitih pogledih od mengeškega polja proti Karavankam in Julijcem. Vreme je bilo popolno, prav tako vzdušje med nami.

Pripravila: Pika Trpin